

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 10 december 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 51.394/II/PN

Betreft: klacht betreffende een administratieve geldboete van de gemeente Edingen

Mijnheer de burgemeester,

In zitting van 6 december 2019 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, een klacht ingediend betreffende het feit dat klager, woonachtig te Herne, Vlaams-Brabant, administratieve geldboete ontving die enkel in het Frans was gesteld. Ook de herinneringsbrieven waren enkel in het Frans gesteld.

*
* *

De beslissing tot administratieve geldboete is een geschrift waarin een juridische handeling wordt vastgesteld, en die derhalve moet beschouwd worden als een akte die de particulieren betreft (VCT-advies nr. 50.047 van 27 april 2017). Overeenkomstig artikel 13, § 1, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), stelt iedere plaatselijke dienst die in het Franse taalgebied gevestigd is, de akten die particulieren betreffen in het Frans. Artikel 13, § 1, derde lid SWT bepaalt dat iedere belanghebbende in de taalgrensgemeenten, zonder bijkomende kosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift bekomen.

In casu is betrokkene echter niet woonachtig te Edingen, waardoor hij geen beroep kan doen op bovenvermeld artikel 13, § 1, derde lid SWT.

De administratieve geldboete diende aldus in het Frans te zijn gesteld.

De herinnering tot betalen moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier (VCT-advies nr. 50.047 van 27 april 2017). Overeenkomstig artikel 12, derde lid SWT wenden de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In casu is betrokkene echter niet woonachtig te Edingen, waardoor hij geen beroep kan doen op bovenvermeld artikel 12, derde lid SWT.

De herinneringsbrieven dienden dus enkel in het Frans te zijn gesteld, onverminderd de mogelijkheid die de gemeente wordt gelaten om aan de particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,